

1210 – 10. desember

Så sant Guds Ånd bor i dere. Rom 8: 9.

Her har vi et særdeles viktig vilkår: «så sant Guds Ånd bor i dere». Dette er et spørsmål som må vekke oss alle til å prøve oss selv. Men her er det også åpenbart en usigelig stor nåde. Tenk! Guds Ånd bor i mennesker som ennå lever her på jorden!

Tror du dette? Hvor finnes det menneske som kan fatte eller beskrive hvor store nåde, ære og herlighet det virkelig er når Guds Hellige Ånd har tatt bolig i oss? Ja, hvem kan egentlig fullkomment tro at dette er virkelighet?

Trodde vi dette rett, ville vi vel knapt kunne leve for bare glede, fryd og undring. Men dette er jo altså en guddommelig sannhet som gjelder alle dem som åndelig sett er blitt nye mennesker.

Med Guds Ånd mener mange ikke noe annet enn Guds kraft og virkning i sjelen. Eller et sinn som samstemmer med Gud, egentlig det nye mennesket Gud har skapt i oss. Og dette er også det ordet «ånd» betyr mange steder i Skriften.

Men når apostelen her sier: «så sant Guds Ånd bor i dere», tenker han på det dype og salige forholdet at selve den sanne, levende Gud bor og virker i de troende. Med Guds Ånd taler han her om den personlige Ånden, den tredje personen som er side- og likestilt med Faderen og Sønnen i all guddommelig fullkommenhet.

Allerede i neste vers (11) sier apostelen: «Dersom Kristus er i dere». Og i v. 26 sier han at Ånden er vår forbeder og hjelper. Som alt sammen helt åpenbart handler om hvordan Gud selv bor i de troende.

At «Guds Ånd» ikke bare er en Guds kraft eller virkning i menneskene, men en person i Guds treenighet, det viser tydelig Kristi egne ord når han befalte at vi skulle døpes «i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn». Og Peters ord når han kortfattet oppsummerer den treenige Guds verk for å føre oss frelst fram til himmelen: «Utvalgt etter Gud Faders forutviten, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og renselse i Jesu Kristi blod». Og til sist Paulus' ord i hans avskjedshilsen, som kan kalles «den nytestamentlige velsignelse»: «Herren Jesu Kristi nåde og Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle! Amen».

Slik ser vi hvordan Skriften sidestiller Den Hellige Ånd med Faderen og Sønnen, som én person i den evige, guddommelige treenighet. Vi ser også hvor klart Kristus taler om Den Hellige Ånd som en person, og ikke en kraft, når han sier: «Jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, for at han skal bli hos dere til evig tid, sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, siden den verken ser ham eller kjenner ham. Men dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere».

«Men talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen vil sende i mitt navn, han skal lære dere alle ting og minne dere om alt det jeg har sagt dere. Han skal veilede dere til hele sannheten. Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av det som er mitt og forkynne det for dere».

Disse ordene lærer oss hva som er Talsmannens egentlige oppgave på jorden; nemlig å gjøre Kristi verk og ord levende i menneskenes hjerter. Han skal vitne om Kristus og opprette hans rike, opplyse, kalle, samle, lede, helliggjøre og bevare menneskene i dette Kristi rike.

Faderen har gitt dem til Sønnen. Sønnen har gjenløst dem. Og Den Hellige Ånd skal samle, helliggjøre og veilede dem i sannheten. Alle mennesker er døde i sine overtredelser og synder, –. Inntil «Livets Ånd» åpner hjertene deres så de kan bli ett med Kristus som er gitt oss som vårt evige liv, forener dem med ham, og skaper et helt nytt menneske i deres indre.

Apostelen sier nå altså her at denne Ånden bor i Guds barn. Det samme sier han også et annet sted: «Dere er den levende Guds tempel.» Som Gud har sagt: «Jeg vil bo hos dem og vandre iblant dem.» Å, for en stor og ubegripelig herlighet!

En kunne fristes til å spørre: Hvordan kan Den Uendelige bo i hjertene hos sine barn? Gud er jo dessuten tilstede over alt! Hva betyr da disse ordene; at Gud vil bo og vandre blant sine troende?

Her kan vi med all grunn svare: Disse ordene skildrer det inderlige samfunnet mellom Gud og det gjenfødte menneske. Gud blir alltid i dem med sin nådes gjerning og sitt fortrolige samfunn. Kristus sier: «Jeg vil gå inn til ham og holde nattverd med ham og han med meg».

Men et annet svar lyder slik: Den hemmeligheten er stor. Den går langt ut over vår forstand. Bare evighetens lys skal en gang åpenbare dette fullt ut. Likevel er dette en sannhet, og en dyp og herlig sannhet. Guds Ånd bor, lever og virker i de troendes hjerter.

Dette er en hemmelighet og et underlig forhold. Det er vår erfaring gjennom fristelsens stormer og gode og onde tider i livet, som gjør så mangfoldige utslag i vårt utvortes mennesker. Men i sjelens dyp finnes det likevel et sinn som alltid er hellig. Det er alltid det samme. Det sørger over det som er ondt og syndig, men fryder seg over alt som er godt og hellig.

Det sinnet er alltid det samme så lenge hjertet ikke helt er «falt ut av nåden» og har mistet Kristus. Og dette er ikke noe annet enn virksomheten til den høye gjesten som bor i hjertet vårt. For uten Guds Ånd kan ikke noe som helst hellig røre seg i oss.